

© Ventil 20 (2014) 6, Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 20 (2014) 6, Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
http://www.revija-ventil.si

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	20	Volume
Letnica	2014	Year
Številka	6	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno
tehniko in Fluidne tehnike pri Združenju kovinske industrije
je Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.

Ustanovitelj:
SDFT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstven-strokovni svet:
izr. prof. dr. Maja ATANASJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAC, FS Ljubljana
prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule Aschaffenburg,
ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT, je upokojen
izr. prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, POCLAIN HYDRAULICS, Žiri
izr. prof. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ, University of
Alicante, Španija
doc. dr. Franc MAJDIČ, FS Ljubljana
prof. dr. Hubertus MURRÉNHOFF, RWTH Aachen, ZR Nemčija
izr. prof. dr. Gojko NIKOLIČ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Šola za strojništvo, Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez ŠKRLEČ, inž., Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Željko SITUM, Fakultet strojarstva i brodogradnje
Zagreb, Hrvaška
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio, d.o.o., Ljubljana

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Brigita Orel

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
Grafex, d.o.o., Izlake

Tisk:
LITTERA PICTA, d. o. o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
1500 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za raziskovalno
dejavnostv Republike Slovenije (ARRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
8,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Ocenjevanje znanstvenega dela

Ocenjevanje znanstvenih del raziskovalcev, razvojniki in znanstvenikov je po svetu zelo podobno. Povsod največ štejejo objave v priznanih revijah in odmevnost teh objav. Pri pridobivanju znanstvenih in pedagoških nazivov in zaposlovanju na izobraževalnih in znanstvenih ustanovah ter pri napredovanju na univerzah pa so merila zelo različna. Lahko celo zapišemo, da se dokaj močno razlikujejo od države do države ali celo od skupine do skupine držav. V anglosaškem sistemu, ki ga v veliki meri privzemajo tudi raziskovalci in gospodarsko hitro rastoče države tretjega

sveta, največ veljajo objave v eminentnih revijah in citiranost teh objav v drugih, prav tako priznanih revijah. Srednjeevropski sistem pa je nekoliko drugačen. Za pridobitev naziva univerzitetni profesor in službe na univerzi največ pomenijo reference, dosežki in izkušnje v industriji.

Tudi pri nas daleč največ veljajo objavljeni članki in citiranost v drugih revijah. Vse drugo, kot je na primer sodelovanje z industrijo ali razne tehnološke ali konstrukcijske rešitve, je pri nas zelo malo ovrednoteno.

Razvrstitev znanstvenikov glede na napisano tako ni težka, saj se lahko ovrednotijo dokaj kvantitativno.

Ali so možna tudi drugačna ovrednotenja raziskovalnega dela? Na primer: dokaj inovativna je delitev znanstvenikov v tri skupine. V tretjo, najmanj vredno skupino bi razvrstili naše in vse druge znanstvenike, ki raziskujejo, pridejo do novih rešitev, inovativnih rezultatov ter dognanj in te objavijo v prestižnih in priznanih revijah. Dobljeni rezultati so na ta način brezplačno podarjeni drugim uporabnikom.

V drugo, nekoliko kvalitetnejšo skupino bi uvrstili tiste znanstvenike, ki dobljene rezultate patentirajo, jih sicer v omejenem obsegu objavijo v različnih medijih in z njimi gredo na razne sejemске in druge prireditve, da tam iščejo morebitne kupce za svoje inovacije in nove proizvode ter tehnologije.

V prvo skupino pa bi uvrstili tiste znanstvenike, ki svoje inovacije in dognanja patentirajo, jih ne objavijo, z njimi ne gredo niti na sejem ali drugo podobno prireditev, ampak kupce iščejo direktno po podjetjih po celem svetu.

Do zgoraj opisane razdelitve znanstvenikov smo prišli na osnovi izkušenj. Opisal bom le dve. Slovensko podjetje je na osnovi ponudbe tujega ponudnika lepil za kovine spreminilo tehnologijo laserskega varjenja z lepljenjem. Proizvajalec lepila je bil neznan, ni imel in tudi nima svoje internetne strani, ne pojavlja se na sejmi in ne objavlja svojih dosežkov niti reklam v revijah. Svoj inovativni proizvod trži pri potencialnih strankah po celem svetu. Naše podjetje je bilo dve leti zelo zadovoljno s spremenjeno tehnologijo. Po dveh letih, ko je njihov dobavitelj ceno lepila stalno povečeval, pa je moralo opustiti lepljenje in je zopet prešlo na varjenje.

Drugi primer je bolj svež. Pred dobrim mesecem sem bil povabljen v podjetje, ki ga je ustanovil doktorand naše fakultete. Predstavil mi je inovativen stroj oziroma napravo za inovativno tehnologijo. Celoten načrt za stroj je izdelal sam. Napravo pa je izdelal s pomočjo treh nemških podjetij. Nobeno od teh treh podjetij ni vedelo, kakšna bo naprava in za kaj bo namenjena. Na ta način se je obvaroval, da bi katero od teh treh podjetij pričelo izdelovati stroje po njegovem načrtu za trg.

Ta naš doktorand je stroj v svojem podjetju postavil v poseben prostor brez oken, dostop do njega imajo le pooblaščen osebe, ki imajo posebno klavzulo v pogodbi, da o stroju ne smejo nobenemu izdajati podatkov niti o njem govoriti. S strankami, ki bodo kupovale njegov proizvod, bo podpisal posebno pogodbo, s katero prepoveduje raziskavo izdelka, ki ga proizvajajo na njegovem stroju. Ž izdelki ne bo šel na sejem, ampak bo imel na sejmu le poster s površnimi podatki. Zainteresiranim bodočim kupcem pa bo na voljo za ustni pogovor.

Ko sem predlagal, da bi v naši reviji Ventil objavili nekaj osnovnih podatkov o napravi ali tehnologiji, je ta predlog odločno zavrnil. Če bi ta naš doktorand inovator želel publicirati in objavljati v tujih revijah, bi prav gotovo z opisom te tehnologije in s številnimi raziskavami, ki jih je in ki jih bo še opravil, lahko z mnogimi članki prišel v najprestižnejše in najbolj citirane revije. On pa tega ne želi, ker želi, da se njegova inovativna tehnologija čim dalj časa izvaja v njegovem podjetju.

Mislím, da tak znanstvenik upravičeno sodi v prvo skupino zgoraj opisane lestvice. Toda, kako to delo ovrednotiti, kako takšnega znanstvenika pridobiti v službo na univerzo za raziskovalno in pedagoško delo. To je vprašanje, na katero verjetno ni odgovora.

Janez Tušek